

Hallituksen esitys Eduskunnalle asuntosäästöpalkkiolaiksi.

ESITYKSEN PÄÄASIAALLINEN SISÄLTÖ.

Lakiehdotuksen mukaan nuorten ensimmäisen omistusasunnon hankintamahdollisuuksien parantamiseksi ja asuntosäästötoiminnan edistämiseksi maksettaisiin asuntosäästötalletuksille valtion varoista erityistä asuntosäästö-palkkiota. Tämän edun saamisen edellytyksenä olisi, että tallettaja ennen tallettamisen alkamista on täyttänyt 18 mutta ei 35 vuotta eikä omistanut omaa asuntoa. Pienin talletus olisi 500 markkaa ja suurin 5 000 markkaa. Talletus tapahtuisi vähintään kahdeksana peräkkäisenä kalenterivuosineljänneksenä. Lisäksi edellytettäisiin, että tallettaja on tehnyt rahalaitoksen kanssa laissa tarkoitetun asuntosäästösopimuksen.

Asuntosäästösopimuksessa tallettaja ja rahalaitos sopisivat siitä, että talletettava määrä vastaisi 20 prosenttia hankittavan asunnon kauppahinnasta ja että rahalaitos myöntäisi vastaantulolainan. Mikäli tallettajalle on myönnetty valtion asuntolaina, olisi talletettavan määrän vastattava 30 prosenttia kauppahinnan ja valtion lainan erotuksesta.

Rahalaitos suorittaisi talletukselle karttuvan talletustilin koron. Sen jälkeen kun tallettaja on täyttänyt asuntosäästösopimuk-

sen ehdot ja asuntoa koskeva kauppakirja on allekirjoitettu, rahalaitos maksaisi lisäkoron ja valtio asuntosäästö-palkkion. Lisäkorkona rahalaitos suorittaisi talletukselle vuotuisen koron, joka vähintään vastaisi kuuden kuukauden määräaikaistilin koron sekä karttuvan talletustilin koron välistä erotusta. Nykyisen korkokannan mukaisesti mainittu lisäkorko olisi siten vähintään 1 $\frac{1}{4}$ prosenttia. Asuntosäästö-palkkiona valtio suorittaisi talletukselle 1 $\frac{3}{4}$ prosentin suuruisen vuotuisen koron. Asuntosäästötalletukselle maksettavaksi vuotuiseksi kokonaiskoroksi muodostuisi nykyisen korkokannan vallitessa siten vähintään 8 prosenttia.

Esitys liittyy vuoden 1981 tulo- ja meno-arvioon ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä kuuta 1981, ja sitä sovellettaisiin asuntosäästötalletuksiin, jotka on aloitettu viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1983 ja joita käytetään sellaisen ensiasunnon hankintaan, jota koskeva kauppakirja on tehty viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1989.

YLEISPERUSTELUT.

1. Esityksen yhteiskunnallinen merkitys.

1.1. Tavoitteet.

Nykyisin hankitaan 30 000—40 000 ensimmäistä omistusasuntoa vuosittain. Ensiasunnon

hankkijoista ovat vaikeimmassa asemassa nuoret, joilla ei ole käytettävissä asunnonhankintaan kertyneitä säästöjä eikä muuta omaisuutta. Erityisesti nuorten asunnonhankintaa viivästyttää opiskelu ja sen rahoittamiseksi otetut velat sekä yleensä keskimääräistä alempi tulotaso. Mainitut vaikeudet ovat johtaneet siihen, että

ensiasunnon hankkijoiden keski-ikä on nykyisin 40 vuotta. On todennäköistä, että nykyinen tilanne on vähentänyt nuorten parien mahdollisuuksia ja myös halukkuutta lasten hankkimiseen.

Edellä sanotun johdosta on pidettävä tärkeänä, että nuorten ensiasunnon hankintaa helpotettaisiin. Esityksen keskeisenä tavoitteena on tämän mukaisesti edistää sellaista asunosaastamista, joka erityisesti ottaisi huomioon nuorten henkilöiden ensimmäisen omistusasunon hankintaan liittyvät ongelmat. Samanaikaisesti esityksellä pyrittäisiin myös nuorten henkilöiden käytettävissä olevien tulojen suuntaamiseen säästötoimintaan paljolti tuontialkuperää olevan kulutuskysynnän sijasta. Näihin tavoitteisiin pääsemiseksi olisi nuorten ensiasunnon säästötoimintaa tuettava julkisilla varoilla.

1.2. Keinot.

Ensiasunnonhankkijoiden ongelmat liittyvät pääasiassa tarvittavan omarahoitusosuuden suuruuteen ja laina-aikojen lyhyyteen. Asunosaastamista vaikeuttaa myös se, että nykyiset korkeakorkoiset määräaikaistilit eivät erityisen hyvin sovellu asunosaastantään, koska niiden talletusehdot ovat joustamattomia ja niillä olevat varat ovat kiinteäksi määräajaksi sidottuja. Tämän vuoksi säästäminen joudutaan yleensä suorittamaan muille tileille, joissa korot ovat pitkäaikaistilien korkoja alhaisemmat. Lisäksi asuntojen hintojen nousu vaikeuttaa varsinkin voimakkaan inflaation vallitessa asunosaastamistavoitteen toteutumista.

Mainittujen ongelmien lieventämiseksi tulisi nuorten ensiasunosaastajien sekä rahalaitosten sopia sellaisesta asunosaastotallettamisen muodosta, joka toimisi käytössä olevia määräaikaistilejä joustavammin, mutta jolle kuitenkin tietyn aikasidonnaisuuden vuoksi maksettaisiin karttuvan talletustilin korkoa korkeampaa korkoa. Samalla tulisi tällaisen asunosaastotallettamisen oikeuttaa nykyistä käytäntöä pienemmällä omarahoitusosuudella vastaantulolainaan. Asumiskustannusten kohtuullisuuden turvaamiseksi olisi lisäksi vastaantulolainan takaisinmaksuajan oltava riittävän pitkä.

Mainittujen sopimusten edistämiseksi sekä asunosaastotoiminnan tehostamiseksi makset-

taisiin valtion varoista asunosaastopalkkiota.

Lisäksi ehdotetaan, että esityksessä tarkoitettulle asunosaastotalletukselle, korolle, lisäkorolle sekä asunosaastopalkkiolle tulisi myöntää verovapaus.

2. Nykyinen tilanne.

Erityisesti nuorten ensiasunnon hankintamahdollisuuksien parantamista ja asunosaastotoiminnan edistämistä koskevaa lakia ei lainsäädännössämme ole. Talletustoiminnan edistämistä varten on voimassa palkkiotalletuslaki (857/77), joka on voimassa 1 päivästä tammikuuta 1978 ja jota sovelletaan palkkiotalletuksiin, joiden ensimmäinen erä on talletettu viimeistään vuoden 1980 ensimmäisenä kalenterivuosi neljänneksenä.

Varsinainen asunosaastotoiminta perustuu erilaisiin rahalaitosten käyttöön ottamiin asunosaastojärjestelmiin, joiden ehdot rahalaitosten kilpailunäkökohdat huomioon ottaen ovat hyvin epäyhtenäiset.

3. Esityksen organisatoriset vaikutukset.

Esitys ei edellytä valtionhallinnossa uusia organisatorisia toimenpiteitä. Asunosaastosisopimuksia koskevat rahalaitoksen yleiset sopimusehdot tarkastaisi liike-, osuus- ja säästöpankkien osalta pankkitarkastusvirasto sekä postipankin osalta valtiovarainministeriö. Muista valtiolle kuuluvista tehtävistä huolehtisi valtiokonttori, joka jo tähän asti on vastannut palkkiotalletus- ja nuorisotalletusasioiden hoidosta.

4. Esityksen taloudelliset vaikutukset.

Asunosaastopalkkiolain piiriin arvioidaan tulevan vuosittain noin 20 000 tallettajaa. Lain perusteella maksetaan talletuksille valtion varoista asunosaastopalkkiona 1 $\frac{3}{4}$ prosentin vuotuista korkoa.

Asunosaastopalkkioihin arvioidaan tarvittavan vuosittain 7 miljoonaa markkaa. Asunosaastopalkkiota suoritettaisiin ensimmäisen kerän vuonna 1982.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.

1 §. Lain tarkoituksena olisi nuorten ensimmäisen omistusasunnon hankintamahdollisuuksien parantaminen ja asuntosäästötoiminnan edistäminen. Tarkoitusta toteutetaan maksamalla valtion varoista asuntosäästöpalkkiota.

2 §. Lainkohdassa luetellaan ne rahalaitokset, joihin asuntosäästötalletus voidaan tehdä. Säännöksen ulkopuolelle jäisivät säästökassatoimintaa harjoittavat osuuskunnat, koska niillä ei ole oikeutta lainaustoiminnan harjoittamiseen.

3 §. Koska lain tarkoituksena on helpottaa nuorten ensimmäisen omistusasunnon hankintaa, tallettaja ei saisi ensimmäisen talletuksen tehdessään olla 35 vuotta täyttänyt. Alaikäraja puolestaan olisi 18 vuotta. Asuntosäästöpalkkion saaminen edellyttäisi, että tallettajan ja rahalaitoksen välillä on tehty laissa tarkoitettu asuntosäästösojimus. Lisäksi talletusten toistuvuus olisi asuntosäästöpalkkion saamisen edellytyksenä, minkä vuoksi vaadittaisiin vähintään kahdeksana peräkkäisenä kalenterivuosineljänneksenä suoritettu talletus. Aivan pienen talletusten tekeminen ehdotetulle tilille ei ole tallettajan tavoitteen saavuttamisen eikä rahalaitoksen kannalta tarkoituksenmukaista, minkä vuoksi vähin neljännesvuositalletus olisi 500 markkaa. Yläraja puolestaan oli 5 000 markkaa, mikä estäisi etujen saamisen tapauksissa, joissa on kysymyksessä huomattavan kalliin asunnon hankkiminen. Jokainen neljännesvuositainen talletus tulisi tehdä yhdellä kerralla.

Myös useimmat henkilöt voisivat yhdessä tulla oikeutetuiksi asuntosäästöpalkkioon. Jos kysymyksessä olisivat puoliset, voitaisiin asuntosäästöpalkkio maksaa, vaikka toinen puoliso ennen tallettamisen alkamista olisi täyttänyt 35 vuotta.

4 §. Lainkohdassa määritellään asuntosäästösojimus. Sen mukaan asuntosäästösojimuksessa tallettaja ja rahalaitos sopivat, että talletettava määrä vastaa 20 prosenttia ensimmäiseksi omaksi asunnoksi hankittavan asunto-osakkeen tai -osuuden tai omakotikiinteistön arvioidusta kauppahinnasta ja että rahalaitos myöntää asunnon hankintaan tarvittavan vastaantulolainan. Jotta valtion myöntämä asuntolainan ei alentaisi asuntosäästötallettajan omarahoitusosuutta, tulisi talletettavan määrän tällaisissa tapauksissa vastata 30 prosenttia arvioidun kauppahinnan ja valtion asunto- sekä lisälai-

nan erotuksesta. Kauppahinnalla tarkoitetaan lainkohdassa sitä hintaa, josta maksetaan leimavero.

Asuntosäästösojimuksen tarkemmista ehdoista, kuten vastaantulolainan määrästä, korosta ja takaisinmaksuajasta määrättäisiin asuntosäästöpalkkiolaissa tarkoitettuja asuntosäästösojimuksia koskevissa rahalaitoksen yleisissä sojimusehdoissa. Hallitus kuitenkin edellyttää, että sojimusehtoihin sisällytetään määräys, jonka mukaan asuntosäästösojimuksen mukaisen tallettamistavoitteen saavuttaneella tallettajalla on oikeus saada vastaantulolainaa määrää, joka vastaa hankittavan asunnon arvioidun kauppahinnan ja asuntosäästöpalkkiotilille talletetun määrän erotusta. Lisäksi hallitus edellyttää, että mainituissa sojimusehdoissa määrätään asuntosäästösojimukseseen perustuvan vastaantulolainan takaisinmaksujan pituudeksi vähintään neljä kertaa asuntosäästösojimuksen mukainen talletusaika, kuitenkin enintään 12 vuotta. Tallettajalla olisi kuitenkin oikeus maksaa vastaantulolainaa takaisin tätä lyhyemmässä ajassa.

Asuntosäästösojimusta tehdessään tallettajan tulisi voida arvioida markkamääräinen tallettamistavoitteenensa. Sen sijaan säästökohteena olevaa asuntoa ei tässä vaiheessa olisi tarpeen yksilöidä, vaan tallettaja voisi myöhemmin valita esimerkiksi asunnon, joka sijaitsee asuntosäästösojimuksen tehneen rahalaitoksen toimialueen ulkopuolella.

Asuntosäästösojimuksia koskevat rahalaitoksen yleiset sojimusehdot tarkastaisi liikepankkilain 42 b §:n (678/78), säästöpankkilain 53 b §:n (680/78) ja osuuspankkilain 45 b §:n (681/78) nojalla pankkitarkastusvirasto sekä postipankkilain (511/69) 3 §:n nojalla valtiovarainministeriö.

5 §. Talletukselle maksettaisiin karttuvan talletustilin korko, joka nykyisen korkokannan mukaan on 5 prosenttia. Tallettamiseen liittyvän aikasidonaisuuden vuoksi rahalaitokset suorittaisivat myös lisäkorkoa, joka vähintään vastaisi kuuden kuukauden määräaikaistilin koron sekä karttuvan talletustilin koron välistä erotusta ja olisi nykyisen korkokannan mukaan laskettuna 1 ¼ prosenttia.

Asuntosäästöpalkkiona valtio suorittaisi talletukselle korkoa 1 ¾ prosenttia. Ehdotuksen mukaan asuntosäästöpalkkio maksettaisiin enintään kuudelta kalenterivuodelta.

Asuntosäästötalletukselle maksettavaksi vuotiseksi kokonaiskoroksi muodostuisi nykyisen korkokannan vallitessa siten vähintään 8 prosenttia.

6 §. Asuntosäästö-palkkiotili on luonteeltaan tavoitesäästämistili, jolle talletetuille varoille rahalaitokset maksavat aikasidonnaisuuden vuoksi normaalia korkeampaa korkoa. Tämän vuoksi keskeyttämissä tapauksissa asuntosäästö-sopimus purkautuisi eikä tallettajalla olisi oikeutta asuntosäästö-palkkioon ja tiliin sovellettaisiin karttuvan talletustilin korko- ja muita tiliehtoja. Keskeyttämisenä pidetään paitsi asuntosäästö-sopimuksen irtisanomista tai lain taikka sopimuksen mukaisen talletuksen tekemättä jättämistä, myös tilillä olevien varojen tai hyvitettyjen korkojen osittaistakin nostamista ennen tallettamistavoitteen saavuttamista ja kauppakirjan allekirjoittamista.

Asuntosäästö-palkkiolla pyritään tukemaan vain asunnonhankintaa. Tämän vuoksi palkkiota ei maksettaisi sille osalle talletusta, joka on käytetty muuhun tarkoitukseen kuten esimerkiksi kalusteiden hankintaan.

7 §. Asuntosäästö-palkkio maksettaisiin vasta sen jälkeen, kun tallettaja on täyttänyt asuntosäästö-sopimuksen ehdot ja asuntoa koskeva kauppakirja on allekirjoitettu.

Kun asuntosäästö-palkkion saamisen edellytykset voisivat toteutua minä kalenterikuukautena tahansa, tulisi valtiokonttorin suorittaa korkojen maksuun tarvittavat varat rahalaitokselle kuukausittain.

8 §. Yhdenmukaisesti palkkiotalletuslaissa noudatettujen periaatteiden kanssa asuntosäästö-palkkiotilille maksettu korko ja lisäkorko sekä asuntosäästö-palkkio olisivat verottomia tuloverotuksessa ja itse asuntosäästötalletus olisi verotonta varallisuusverotuksessa.

9 §. Koska asuntosäästö-palkkio on tarkoitettu asuntokohtaiseksi, voisivat tallettaja ja hänen puolisonsa tai henkilöt, jotka yhdessä hankkivat ensiasunnon, avata vain yhden asuntosäästö-palkkiotilin, jolle tehdyille talletukselle suoritetaan asuntosäästö-palkkiota.

10 §. Asuntosäästötalletus olisi henkilökohtainen. Poikkeuksen muodostaisi tapaus, jossa asuntosäästötallettaja kuolee ennen kuin oikeus asuntosäästö-palkkioon on syntynyt eikä eloonjäänyt puoliso ole ollut osallinen asuntosäästö-sopimukseen. Lainkohdan mukaan olisi puoliso, mikäli hän sopisi rahalaitoksen kanssa asuntosäästö-sopimuksen jatkamisesta, oikeus lukea jo tehdyt talletukset hyväkseen asuntosäästö-palkkioon oikeuttavina talletuksina. Puoliso ei sovellettaisi asuntosäästötallettajan enimmäisikää koskevaa säännöstä.

11 §. Talletusjärjestelmän tavoitteiden ja käytännön toimivuuden kannalta olisi tarkoituksenmukaista, että rahalaitoksen maksama lisäkorko suoritettaisiin tallettajalle samoin edellytyksin kuin asuntosäästö-palkkio.

12 §. Valtiokonttori olisi velvollinen ryhtymään takaisinperimistoimenpiteisiin siinä tapauksessa, että asuntosäästö-palkkio on suoritettu vastoin säännöksiä.

13 §. Lain vahvistamisen yhteydessä annettaisiin asetus, joka sisältäisi tarkemmat täytäntöönpanoa koskevat säännökset.

Laki ehdotetaan tulemaan voimaan kuun alusta vuonna 1981. Talletukset olisi aloitettava viimeistään vuoden 1983 lopussa ja niitä olisi käytettävä sellaisen ensiasunnon hankintaan, jota koskeva kauppakirja on tehty viimeistään vuoden 1989 lopussa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Asuntosäästö-palkkiolaki.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §.

Nuorten ensimmäisen omistusasunnon hankintamahdollisuuksien parantamiseksi ja asuntosäästötoiminnan edistämiseksi suoritetaan valtion varoista asuntosäästötalletukselle asuntosäästö-palkkiota siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §.

Tässä laissa tarkoitettu talletus voidaan tehdä liikepankkiin, säästöpankkiin, osuuspankkiin tai Postipankkiin, joista tässä laissa käytetään nimitystä rahalaitos.

3 §.

Asuntosäästöpalkkioon on oikeutettu asuntosäästötallettaja, joka:

1) ennen tallettamisen alkamista on täyttänyt 18 mutta ei 35 vuotta;

2) on tehnyt tässä laissa tarkoitetun asuntosäästösopimuksen; ja

3) joka on tallettanut sopimuksessa tarkoitetulle tililleen vähintään kahdeksana peräkkäisenä kalenterivuosineljänneksenä kunakin yhden vähintään 500 markan ja enintään 5 000 markan suuruisen rahaeran.

Asuntosäästöpalkkio maksetaan 1 momentissa säädetyn edellytyksin yhteisesti kahdelle tai useammalle tallettajalle, jotka ovat yhdessä tehneet asuntosäästösopimuksen. Jos kysymyksessä ovat puoliset, he ovat oikeutettuja asuntosäästöpalkkioon, vaikka toinen puoliso ennen tallettamisen alkamista on täyttänyt 35 vuotta.

4 §.

Asuntosäästösopimuksella tarkoitetaan asuntosäästötallettajan ja rahalaitoksen välistä sopimusta, jossa asuntosäästötallettaja sitoutuu tallettamaan sopimuksessa tarkoitetulle tililleen (*asuntosäästöpalkkiotili*) talletuksia määrän, joka vastaa 20:tä prosenttia ensimmäiseksi omistusasunnoksi hankittavan asunto-osakkeen tai -osuuden tai omakotikiinteistön arvioidusta kauppahinnasta ja jossa rahalaitos ja asuntosäästötallettaja sopivat vastaanotulolainasta. Jos asuntosäästötallettajalle on myönnetty valtion asuntolaina, on talletettavan määrän kuitenkin vastattava 30:tä prosenttia arvioidun kauppahinnan ja valtion asunto- sekä lisälainan erotuksesta.

5 §.

Rahalaitos suorittaa asuntosäästötalletukselle karttuvan talletustilin kulloisenkin korkokannan mukaisen koron sekä lisäkorkoa vähintään määrän, joka vastaa kuuden kuukauden määräaikaistilin koron sekä karttuvan talletustilin koron kulloisenkin korkokannan mukaista erotusta.

Valtio suorittaa asuntosäästötalletukselle rahalaitoksen välityksellä asuntosäästöpalkkiona korkoa 1 $\frac{3}{4}$ prosenttia. Asuntosäästöpalkkio suoritetaan tallettamisen aloittamisvuodelta ja tämän jälkeen enintään viideltä kalenterivuodelta.

6 §.

Jos tallettaja nostaa asuntosäästöpalkkiotilille

talletettuja varoja tai hyvitettyjä korkoja ennen kuin hän on täyttänyt asuntosäästösopimuksen ehdot ja asuntoa koskeva kauppakirja on tehty, asuntosäästösopimus purkautuu eikä tallettajalla ole oikeutta asuntosäästöpalkkioon.

Asuntosäästöpalkkiota suoritetaan talletukselle vain siltä osin kuin sitä on käytetty asunnon hankintaan.

7 §.

Asuntosäästöpalkkio maksetaan rahalaitoksen välityksellä sen jälkeen, kun tallettaja on täyttänyt asuntosäästösopimuksen ehdot ja asuntoa koskeva kauppakirja on tehty.

Valtiokonttori maksaa asuntosäästöpalkkiointiin tarvittavat varat rahalaitoksille kuukausittain rahalaitoksien valtiokonttorille esittämien selvityksien perusteella.

8 §.

Tämän lain mukaista talletusta tai siitä ennen verovuoden päättymistä talletettua osaa ei pidetä veronalaisina varoina eivätkä rahalaitoksen tällaiselle talletukselle maksama korko ja lisäkorko sekä valtion maksama asuntosäästöpalkkio ole veronalaista tuloa tulo- ja varallisuusverotuksessa.

9 §.

Tallettaja ja hänen puolisonsa tai henkilöt, jotka yhdessä hankkivat ensimmäisen omistusasunnon, voivat avata vain yhden asuntosäästöpalkkiotilin, jolle tehdyille talletukselle suoritetaan asuntosäästöpalkkiota.

10 §.

Jos tallettaja kuolee ennen kuin oikeus asuntosäästöpalkkioon on syntynyt ja eloonjäänyt puoliso sopii rahalaitoksen kanssa asuntosäästösopimuksen jatkamisesta, on hänellä oikeus lukea jo tehdyt talletukset hyväkseen asuntosäästöpalkkioon oikeuttavina talletuksina.

11 §.

Mitä tämän lain 3, 6, 7, 9 ja 10 §:ssä on säädetty tallettajan oikeudesta asuntosäästöpalkkioon, koskee soveltuvin osin myös hänen oikeuttaan rahalaitoksen maksamaan lisäkorkoon.

12 §.

Jos asuntosäästöpalkkio on maksettu vastoin tämän lain säännöksiä, on valtiokonttorin ryhdyttävä toimenpiteisiin näin maksetun asunto-

säästöpalkkion perimiseksi takaisin valtiolle. Nostetun asuntosäästöpalkkion saa tällöin ulosmitata siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoimin on säädetty.

13 §.

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

14 §.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kuuta 1981. Sitä sovelletaan asuntosäästötalletuksiin, jotka on aloitettu viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1983 ja joita käytetään sellaisen ensimmäisen omistusasunnon hankintaan, jota koskeva kauppakirja on tehty viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1989.

Helsingissä 10 päivänä lokakuuta 1980.

Tasavallan Presidentti

URHO KEKKONEN

Ministeri *Arvo Aalto*

Asuntosäästöpalkkioasetus.

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään päivänä   kuuta 1981 annetun asuntosäästöpalkkiolain (/81) 13 §:n nojalla.

1 §.

Asuntosäästöpalkkiolaissa (/) tarkoitettut talletukset tulee tehdä asuntosäästöpalkkiotilille.

Asuntosäästöpalkkiotiliä avattaessa tallettajan on ilmoitettava henkilötunnuksensa.

2 §.

Asuntosäästöpalkkiotilin avaamisen yhteydessä tallettajan ja rahalaitoksen tulee tehdä kirjallinen asuntosäästösopimus, johon on sisällytettävä tallettamisehdot.

Asuntosäästöpalkkiolaissa tarkoitettuja asuntosäästötalletuksia koskevissa rahalaitoksen yleisissä sopimusehdoissa tulee olla määräykset asuntosäästösopimukseen perustuvan vastaantulolain määrän, koron ja takaisinmaksuajan määräytymisestä. Rahalaitos voi ottaa asuntosäästösopimukseen määräyksen tallettamistavoitteesta, jonka mukaiseen lainaan tallettaja enintään on oikeutettu.

Asuntosäästösopimuksessa ei voida rajoittaa tallettajan oikeutta hankittavan asunnon valintaan.

3 §.

Valtiokonttori suorittaa asuntosäästöpalkkioon tarvittavat varat rahalaitoksille niiden kuukausittain lähettämien tilitysten perusteella. Asuntosäästöpalkkioiden suorittamista varten rahalaitoksen on toimitettava valtiokonttorille talletustiedot valtiokonttorin pyytämässä muodossa.

Jos asuntosäästöpalkkion saanut ei ole ollut siihen oikeutettu tai jos asuntosäästötalletus on siirtynyt muulle kuin asuntosäästöpalkkiolain 3 §:ssä tai 10 §:ssä tarkoitettulle henkilölle, rahalaitoksen on pidätettävä valtion maksama asuntosäästöpalkkio ja tilitettävä se takaisin valtiokonttorille.

4 §.

Tämä asetus tulee voimaan   päivänä   kuuta 1981.

